

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/256/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818201348
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818201348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO 31 320 155, zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického č. 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému D. P., bytom E. č. XXX, zastúpenému JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Zámocká č. 36, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 2.142,76 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 13Csp/26/2018-61 zo dňa 11. júla 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania **m e n í t a k**, že:

Žaloba žalobcu o zaplatenie 1.644,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia **s a z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.644,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia s tým, že súd povolil žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu s príslušenstvom v splátkach po 50 eur mesačne, ktoré je žalovaný povinný platiť do 20. dňa toho ktorého mesiaca s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade neuhradenia jednej splátky riadne a včas sa stane dlh splatný v celom rozsahu (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 53,46 % (výrok III.). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 52 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 2, § 565. Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 21.03.2018 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 2142,76 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2142,76 eura od 09.06.2015 do zaplatenia a trov právneho zastúpenia a ostatných trov konania. Žalovaný vzniesol námietku premlčania a namietal, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 25.09.2014 žalovaný ako dlžník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ (teraz žalobca) uzavreli zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 5590505293 (ev. č. 9002657), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky v sume 2000 eur, celkovou

čiasťou v sume 3558 eur, splátkou 59,30 eura, počtom splátok 60, nákladmi spotrebiteľa 1558 eura, dohodnutou úrokovou sadzbou 28,72% ročne, RPMN 28,71% a priemernou RPMN 18,01%. Termín konečnej splatnosti je uvedený ako 91/2019. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.01.2015. Žalovaný prvú splátku uhradil dňa 18.10.2014 v sume 59,30 eura a ďalšie dve splátky v sume po 59,30 eura dňa 18.11.2014 a 12.12.2014. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 27.03.2015 k zaplateniu omeškaných splátok, a to najmä k zaplateniu splátky splatnej v mesiaci 01/2015 do 05.05.2015, inak veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Výzva bola žalovanému doručená dňa 10.04.2015. Žalovaný dlžnú splátku splatnú 01/2015 do 05.05.2015 nezaplatil. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 03.06.2015 oznámil, že ku dňu 19.05.2015 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom dlh bol 2142,76 eura. Žalobca podal žalobu na súd dňa 21.03.2018. Žalovaný uhradil na splatenie pôžičky do podania žaloby na súd sumu 177,90 eura. Predmetnú zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľský úver, ktorý poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému podľa zák. č. 129/2010 Z. z. a v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) cit. zákona ju považoval za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko obsahuje nesprávny údaj o RPMN, pričom tento údaj je v neprospech spotrebiteľa. Zmluva obsahuje dojednanie o fixnej úrokovej sadzbe 28,72% ročne a údaj o RPMN 28,71%. Žalovaný tak bol povinný ako dlžník vrátiť žalobcovi len sumu, ktorú mu ako spotrebiteľský úver poskytol, t. j. sumu 2000 eur. Doteraz žalovaný vrátil sumu 177,90 eura, preto by bol povinný ešte vrátiť sumu 1822,10 eur. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že námietka premlčania je dôvodná len čiastočne, a to ohľadne splátok spotrebiteľského úveru, ktoré žalovaný nezaplatil a boli splatné do 21.03.2015, nakoľko žaloba bola podaná dňa 21.03.2018. V zmysle § 103 OZ splátky splatné dňa 20.01.2015 v sume 59,3 eura, dňa 20.02.2015 v sume 59,30 eura a dňa 20.03.2015 v sume 59,30 eura, celkom v sume 177,90 eura sú uplatnené po uplynutí troch rokov od ich splatnosti, a preto ich súd žalobcovi nemohol priznať. Námietku premlčania celého nároku súd nepovažoval za dôvodnú. Splatnosť spotrebiteľského úveru nastala v celom rozsahu dňa 19.05.2015 v dôsledku toho, že bol žalovaný v omeškaní so zaplatením splátok viac ako tri mesiace. Avšak začatie plynutia premlčacej doby podľa § 103 veta druhá OZ je potrebné spájať so splátkou zročnou bezprostredne pred zosplatením, t. j. so splátkou splatnou v tomto prípade dňa 20.04.2015. (obdobne rozhodol Krajský súd v Trenčíne vo veci sp. zn. 17/Co/447/2016). Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 21.03.2018 bola v časti o zaplatenie sumy 1644,20 eura podaná včas. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1644,20 eura od 09.06.2015 do zaplatenia. Ide o sumu čistej úverovej istiny, s ktorou bol žalovaný v omeškaní k momentu zosplatenia. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Zároveň súd žalovanému povolil zaplatiť istinu s príslušenstvom žalobcovi v mesačných splátkach po 50,- eur mesačne. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že v pomerne väčšom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 53,46%.

2. Žalovaný svojím odvolaním podaným včas napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. z dôvodu, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne preskúmal Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 25.09.2014 a nijakým spôsobom sa nevysporiadal s námietkou žalovaného, že Zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti. Zmluva je vo formáte formulárovej žiadosti, kde žalovaný vyplnil len jej určitú časť a až následne bola dodatočne podpísaná žalobcom. Z toho vyplýva, že žalovaný nemal možnosť ovplyvniť obsah Zmluvy. Možno konštatovať vady kontraktácie predmetnej Zmluvy, nakoľko vyplnením časti Zmluvy prišlo k zmenám a doplneniu návrhu Zmluvy, teda možno povedať, že došlo k novému návrhu, ktorý nemohol byť žalovaným ovplyvnený a zároveň nebol žalovaným prijatý. Žalovaný má s poukazom na § 44 ods. 2 a § 43 ods. 1 Občianskeho zákonníka za to, že Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky nikdy platne nevznikla. Zároveň trvá na tom, že neobsahuje všetky potrebné náležitosti predpokladané § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k), m), n), o) a y) zák. č. 129/2010 Z.z. a teda je správne považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania. Zmluva nebola nikdy uzatvorená a preto by žalobca mal v zmysle § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka len nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Zmluva bola uzatvorená dňa 25.09.2014 a s poukazom na dátum podania žaloby dňa 21.03.2018 možno konštatovať, že nárok žalobcu je premlčaný (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Rozsudok trpí takou vadou, pre ktorú je nepreskúmateľný. Na záver navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo vyhovel odvolaniu tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len "CSP") a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. podľa § 388 CSP zmeniť. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) odvolaním napadnutý nebol a preto v tomto výroku je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal odvolací súd za preukázané, že dňa 25.09.2014 žalovaný ako dlžník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ (teraz žalobca) uzavreli Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 5590505293 (ev. č. 9002657), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky v sume 2000 eur, celkovou čiastkou v sume 3558 eur, splátkou 59,30 eura, počtom splátok 60, nákladmi spotrebiteľa 1558 eura, dohodnutou úrokovou sadzbou 28,72% ročne, RPMN 28,71% a priemernou RPMN 18,01%. Termín konečnej splatnosti je uvedený ako 9/2019. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.01.2015. Žalovaný prvú splátku uhradil dňa 18.10.2014 v sume 59,30 eura a ďalšie dve splátky v sume po 59,30 eura dňa 18.11.2014 a 12.12.2014. Z uvedených dôvodov právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 27.03.2015 k zaplateniu omeškaných splátok, a to najmä k zaplateniu splátky splatnej v mesiaci 01/2015 do 05.05.2015, inak veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Výzva bola žalovanému doručená dňa 10.04.2015. Žalovaný dlžnú splátku splatnú 01/2015 do 05.05.2015 nezaplatil. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 03.06.2015 oznámil, že ku dňu 19.05.2015 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom dlh bol 2142,76 eur. Žalobca podal žalobu na súd dňa 21.03.2018. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného k zmluve č. 9002657 vyplýva, že žalovaný uhradil na splatenie pôžičky do podania žaloby na súd sumu 177,90 eur.

7. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

10. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

11. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

12. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

13. Podľa § 153 ods. 1 až 3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania

alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

14. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

15. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa § 292 písm. a) a b) CSP súd pri prvom procesnom úkone vo vzťahu k spotrebiteľovi vhodným spôsobom spotrebiteľa poučí o možnosti zastúpenia, jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

17. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

18. Podľa § 291 ods. 3 CSP ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>> sa nepoužije.

19. Za správny považuje odvolací súd právny názor súdu prvej inštancie, že predmetná Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 5590505293 (ev. č. 9002657) je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Takéto posúdenie vzťahu medzi stranami sporu nebolo v konečnom dôsledku sporné a preto súd prvej inštancie postupoval správne, ak na vzťah medzi stranami sporu aplikoval právne normy spotrebiteľského práva.

20. Odvolací súd sa ale nestotožnil s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, že dlh žalovaného na úvere nie je v celosti premlčaný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlh žalovaného sa stal splatným po tom, čo právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo a zosplatnil celý úver v dôsledku neuhrádzania splátok riadne a včas, a to listom zo dňa 03.06.2015, ktorým ku dňu 19.05.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac január 2015 /§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, ktorá bola splatná dňa 20.01.2015, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 21.01.2015 a uplynula 21.01.2018. Svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovaného z úveru si žalobca uplatnil až návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 21.03.2018, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

21. V dôsledku uplatnenia námietky premlčania zo strany žalovaného /vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 16.04.2018, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 10.07.2018 a vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zo dňa 11.07.2018/ nebolo možné v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčané právo žalobcovi ako veriteľovi priznať a z tohto dôvodu odvolací súd v dôsledku dôvodne podaného odvolania žalovaného zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. tak, že žalobu zamietol (§ 388 CSP).

22. Pokiaľ aj súd prvej inštancie založil svoj právny záver o ne/premlčaní časti, resp. celého žalobcom uplatneného nároku s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17Co/447/2016-52 zo dňa 24. augusta 2017, tak predmetné rozhodnutie vychádza z iného skutkového a právneho stavu, kedy odvolací súd nemal za preukázané z dohody strán možnosť zaplatenia celej pohľadávky, t.j. zročnosť

celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky a tak možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pôžičky v dôsledku čoho mal súd prvej inštancie posudzovať prípadné premlčanie pohľadávky žalobcu len podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každá splátka predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba odo dňa jej zročnosti. Ak aj súd prvej inštancie v prejednávanej veci následne poukázal na vyslovený právny záver vo vyššie uvedenom rozhodnutí, podľa ktorého v prípade, že nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením, tento bol súdom prvej inštancie nesprávne interpretovaný a aplikovaný, nakoľko výsledky vykonaného dokazovania v prejednávanej veci preukázali, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, možnosť vyhlásenia ktorej bola dojednaná medzi zmluvnými stranami v bode 12.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, došlo v dôsledku omeškania dlžníka so splátkou splatnou v mesiaci január 2015, t.j. 20.01.2015, ktorú mal podľa listu žalobcu (veriteľa) zo dňa 27.03.2015 uhradiť do 05.05.2015, v ktorom bol zároveň vyzvaný na úhradu ďalšieho dlhu (celkom 189,76 eur) a upozornený na možnosť zosplatenia úveru.

23. K namietaným skutočnostiam týkajúcich sa kontrakčného procesu vzniku predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ prvýkrát produkoval až v podanom odvolaní v zastúpení advokátom, a to aj napriek poučeniu súdu prvej inštancie o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach, odvolací súd uvádza, že v zmysle § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú. Skutkové tvrdenia o vadách kontrakčného procesu by v zásade mohol žalovaný ako spotrebiteľ uvádzať aj v odvolacom konaní a to na základe § 296 CSP. Pripustenie týchto skutkových tvrdení ako prostriedku procesného útoku, resp. prostriedku procesnej obrany v odvolacom konaní bolo však v danej veci vylúčené s prihliadnutím na § 291 ods. 3 CSP v zmysle ktorého ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije. Z dikcie uvedeného ustanovenia možno vyvodiť, že ak sa spotrebiteľ nechá zastúpiť advokátom, stráca pojmovo postavenie slabšej strany v konaní z dôvodu dispozície kvalifikovanej právnej pomoci a teda aj možnosť produkovať nové skutkové tvrdenia v procesnom štádiu odvolacieho konania, ako to bolo v prejednávanej veci. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval skutkové tvrdenia o vadách kontrakčného procesu za tzv. novoty, ktoré nemožno v odvolacom konaní v danej veci použiť ako prostriedok procesného útoku, resp. obrany. V opačnom prípade by odvolací súd nerešpektoval, že u žalovaného sa uplatní systém neúplnej apelácie, čím by došlo k chybnému postupu súdu.

24. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalovaného obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/2005).

25. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. v dôsledku dôvodne podaného odvolania žalovaného, tomuto patrí nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, čo predstavuje jeho čistý úspech v konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).